

Տ. ՏԱՃԱՏ ԱՐՔԵՊՍ. ՌԻՐՖԱԼԵԱՆ

(1919 — 1978)

Հայաստաննայց Եկեղեցին անցնող Սեպտեմբեր 9ին, Շաբաթ օր, կորսնցուց իր բարձրաստիճան ու հաւատաւոր պաշտօնեաներէն Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Աթոռի Միաբան եւ Պէյրութի Հայոց Առաջնորդ Գերշ. Տ. Տաճատ Արքեպս. Ռիւֆալեանը, որ մահացաւ կանխահասօրէն, 59 տարեկան հասակին, սրտի սուր տագնապի հետեւանքով:

Հոգեւոյս Սրբազանը, աւագանի անունով Մկրտիչ, ծնած է Հալէպ, 1919 տարւոյ վերջընթեր օրը: 1933ին ընտանեօք կը փոխադրուի Գրըզխան եւ կը յաճախէ տեղւոյն Ազգային վարժարանը՝ զոր կ'աւարտէ 1935ին: Նոյն տարին կը մտնէ Անթիլիասի Դպրեւանքը զոր 1940ին աւարտելով՝ Սարկաւազ կը ձեռնադրուի Տ. Խաղ Սրբազանէ: Իսկ Քահանայական ձեռնադրութիւնն ու օծումը կ'ընդունի 1942ին, Կաթող. Տեղակալ Տ. Եղիշէ Արքեպս. Կարոյեանէ, աւարտելէ ետք Ընծայարանի ընթացքը:

Այնուհետեւ, երիտասարդ հոգեւորականին առջեւ կը բացուի գործունէութեան լայն ասպարէզ: Մայրավանքէն ներս կը վարէ Մատենադարանապետի եւ Մատակարարի պաշտօններ: Կը վարէ նաեւ Տեսչութիւնը տեղւոյն Մեսրոպեան նախակրթարանին եւ ատեն մը կը նշանակուի վարիչ «Հասկ» Ամսագրին: Այս բոլորին ի վարձատրութիւն, 1944ին կը ստանայ Վարդապետական զաւագանի իշխանութիւն: Անկէ ետք ուսուցչական պաշտօն կը վարէ Պէյրութի Հ. Բ. Ը. Մ.ի Դարուհի Յակոբեան Աղջկանց Բարձր Նախակրթարանի, Սահակեան վարժարանի եւ Ս. Քառասնից Մանկանց ազգ. նախակրթարանի մէջ: Կը կարգուի նաեւ պատուակալ քարոզիչ Ս. Քառասնից Մանկանց Եկեղեցւոյ: Տարի մը կը հետեւի Յիսուսեան Համալսարանի եկեղեցազիտական դասընթացքներուն որմէ ետք, 1944ին, ուսուցչական պաշտօն կը ստանձնէ Դպրեւանքէն ներս:

1947ին կը նշանակուի Ճէզիրէի Առաջնորդական Փոխանորդ, իսկ 1951ին կը ստանայ Ծայրագոյն Վարդապետի իշխանութիւն: 1956ին, Անթիլիասի Աթոռի տագնապի օրերուն, կը կանգնի նորընտիր Տ. Զարեհ Կաթողիկոսի կողքին, որմէ նոյն տարւոյ Հոկտեմբերին կը ստանայ Եպիսկոպոսական օծում: 1961ին, Արքեպսեան պատիւը կը շնորհուի իրեն:

1963ին կ'ընտրուի Լիբանանի Հայոց Առաջնորդութեան բարձր պաշտօնին, նոյն տարի Կիլիկիոյ Աթոռին Գահակալ ընտրուած Տ. Խորէն Սրբազանին տեղ: Այնուհետեւ կը նուիրուի իր բազմամարդ հօտի հոգեւոր, բարոյական կարիքներու յանձնաձումին, 15 տարիներ շարունակ, վայելելով անվերապահ սէրն ու յարգանքը բոլորին: Համակրութիւնը շահած է նաեւ դիւանագիտական շրջանակին, ուր գտնուած է յաճախ իր բնականաբար զօրանալու համար: Իսկ 1975էն ասդին, քաղաքացիական տագնապի դժնդակ օրերուն, միշտ ալ կանգնած է իր ժողովուրդի կողքին, խրախուսելով աղէտի ենթակայ իր հօտը եւ մխիթարելով աղէտահարները:

Տ. Տաճատ Սրբազանի անժամանակ վախճանումով, Լիբանանահայ համայնքը մասնաւորաբար եւ Հայց. Առաք. Ս. Եկեղեցին ընդհանրապէս կը կորսնցնեն իր բարձր կոչումին զիտակից, պարտաճանաչ ու անձնուէր հոգեւորական մը:

«Սիրոն» այս առթիւ, ի դիմաց Ամնն. Ս. Պատրիարք Հօր եւ Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան, իր վշտակցութիւնը կը յայտնէ Կիլիկիոյ Աթոռի Գահակալին եւ Միաբանութեան, հայցելով Ամնակալէն որ լոյսերու մէջ հանգչեցնէ իր բազմադիւն պաշտօնէի բարի հոգին: